

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 13C/25/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5825200857
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Radičová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2025:5825200857.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou Mgr. Katarínou Radičovou, v právnej veci žalobcu: FEDOR car paint s. r. o., so sídlom Ulica Nižný koniec 1423/42, Zákamenné, IČO: 56 035 560, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Brož, s.r.o., so sídlom A. Bernoláka 1400/7, Ružomberok, IČO: 52 959 601, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Viena Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený: JUDr. Baltazár Mucska, advokát so sídlom Vajnorská 55, Bratislava, v konaní o zaplatenie 359,17 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 359,17 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,65 % ročne zo sumy 359,17 eur od 30.03.2025 do zaplatenia, úhradu nákladov za vypracovanie znaleckého posudku vo výške 160 eur, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 07.04.2025 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 359,17 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,65 % ročne zo sumy 359,17 eur od 30.03.2025 do zaplatenia, náhradu nákladov na vypracovanie znaleckého posudku v sume 160 eur a nahradiť trovy konania v rozsahu 100%.

2. V žalobe poukázal na to, že dňa 09.10.2024 došlo v okrese Námestovo k dopravnej nehode, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo A.. Náklady na opravu poškodeného motorového vozidla boli stanovené faktúrou č. 20240130 zo dňa 08.11.2024 vo výške 1 056,20 eur. Žalovaný vyplatil poškodenému náhradu škody v celkovej výške 697,03 eur, pričom poškodenému neuhradil časť náhrady škody v žalovanej výške, čo oznámil žalovanému písomným podaním zo dňa 14.03.2025. Ďalej uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 22.03.2025 nadobudol žalobca od poškodeného pohľadávku na náhradu škody vznikutej na poškodenom motorovom vozidle A.. Žalobca požiadal znalca Ing. Martina Obtuloviča o stanovenie výšky škody na motorovom vozidle, kedy zo záverov znaleckého posudku č. 24/2025 zo dňa 05.03.2025 vyplýva, že výška škody na poškodenom motorovom vozidle je 1 344 eur. Vzhľadom na uvedené mal žalobca za to, že žalovaný nedôvodne krátil poistné plnenie v žalovanej výške a preto sa s poukazom na ust. § 427 Občianskeho zákonníka a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. domáha zaplatenia náhrady škody na poškodenom motorovom vozidle. Žalovaný sa podľa žalobcu do omeškania s plnením peňažného nároku dostal dňa 30.03.2025, a to po uplynutí 15-dňovej lehoty na poskytnutie poistného plnenia počítanej od skončenia šetrenia poistnej udalosti.

3. Žalobe bolo vyhovené v plnom rozsahu vydaním platobného rozkazu č. k. 13C/25/2025-33 dňa 13.05.2025, proti ktorému podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný odpor s vecným odôvodnením.

Žalovaný neuznal žalobou uplatnený nárok v celom rozsahu, nakoľko tento považoval za nedôvodný a nepreukázaný. Zároveň namietal miestnu príslušnosť Okresného súdu Námestovo, nakoľko si žalobca v konaní uplatňuje nárok z postúpenej pohľadávky. Žalovaný mal za to, že napriek skutočnosti, že došlo k postúpeniu pohľadávky z titulu náhrad škody, ide o spor medzi poisťovňou a spoločnosťou, ktorá sa zaoberá likvidáciou poistných udalostí, kedy jediným cieľom žalovaného je výplata poistného plnenia so systému povinného zmluvného poistenia a nie priamo náhrada škody. Pre určenie miestnej príslušnosti preto nemôže byť rozhodné miesto vzniku škodovej udalosti. Žalovaný ďalej poukázal na to, že v rámci šetrenia poistnej udalosti pristúpil k objektívnemu posúdeniu uplatneného nároku, kedy v rámci likvidácie škodovej udalosti posudzoval účelnosť vynaložených nákladov na opravu motorového vozidla, tým, že porovnal náklady na opravu s kalkulačným programom, prípadne katalógovými cenami náhradných dielov a cenu práce za normohodinu. Zároveň v rámci oznámenia o poistnom plnení zo dňa 14.03.2025 riadne zdôvodnil výšku poskytnutého poistného plnenia. Žalovaný poskytol poistné plnenie v rozsahu kontrolnej kalkulácie, teda v rozsahu primeraných a nutných nákladov vychádzajúcich zo zisteného poškodenia motorového vozidla. Pokiaľ žalobca (resp. právny predchodca ako poškodený) akceptoval ceny uvedené servisom, ktorý opravu vykonal, jedná sa len o zmluvne dohodnuté ceny a nie o účelne vynaložené náklady na opravu. Žalovaný mal za to, že faktúra za opravu vozidla nie je automaticky ekvivalentom skutočnej škody vzniknutej poškodenému, za ktorú by mal v plnom rozsahu niesť zodpovednosť a ako taká nepreukazuje skutočnú výšku škody. Zároveň faktúra nespĺňa základné predpoklady, nakoľko z nej nie je zrejmé, aké úkony boli v rámci opravy motorového vozidla robené, koľko trvali a koľko stáli. Žalovaný nesúhlasil ani so závermi znaleckého posudku, nakoľko znalec vypočítal náklady na opravu vozidla v úrovni nákladov na opravu v autorizovanom servise, avšak tento postup je nesprávny keďže v Prílohe č. 6, bod C. STANOVENIE VÝŠKY ŠKODY NA CESTNÝCH VOZIDLÁCH k vyhláške č. 492/2004 Z. z. MS SR o stanovení všeobecnej hodnoty majetku (ďalej ako „vyhláška“), ods. 5 určito a jasne špecifikuje čo je neštandardná oprava (oprava v neautorizovanom servise), teda znalec vyčíslil náklady na opravu pri štandardnej oprave čo reálne vykonaná nebola. Výpočet nákladov sa mal podľa žalovaného realizovať podľa ods. 2.2 Náklady na opravárenské práce – NP bod C. Prílohy č. 6 vyhlášky, kde znalec zohľadňuje hodinové sadzby opravovaní oprávnených výrobcov v danom regióne. Znalecký posudok tak podľa žalovaného neodzrkadľuje skutočnú hodnotu škody a nie je ani náležite odôvodnený. Ďalej uviedol, že stanovená hodnota ceny práce musí byť primeraná, teda porovnateľná s inými opravcami, nie je možné bez ďalšieho podľa žalovaného akceptovať, ako primeranú cenu práce takú, ktorú si stanoví sám žalobca. Žalovaný zároveň nesúhlasil ani s uplatneným nárokom na náhradu nákladov za vypracovanie znaleckého posudku vo výške 160 eur, nakoľko nespadá do definície poistného krytia taxatívne vymedzeného v ustanovení § 4 ods. 2 Zákona o PZP, pričom žalobca nie je ani oprávnený nárokovať si náklady spojené s vypracovaním znaleckého posudku, nakoľko nie je preukázané, že by náklady na jeho vypracovanie uhradil žalobca. Žalovaný neuznal ani uplatnené úroky z omeškania, nakoľko sa ako poisťovateľ nemohol dostať do omeškania keďže si splnil všetky zákonom uložené povinnosti.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu žalovaného zo dňa 12.06.2025 zotrval na predchádzajúcich vyjadreniach. Mal za to, že medzi sporovými stranami nie je sporný základ nároku na náhradu škody, t. j. nie je sporná povinnosť žalovaného na úhradu vzniknutej škody, ale je sporná výlučne výška škody vzniknutá pri dopravnej nehode dňa 09.10.2024. Zdôraznil, že výška škody na poškodenom motorovom vozidle je absolútna veličina, ktorá má svoju výšku bez ohľadu na skutočnosť, kde dôjde k oprave poškodeného motorového vozidla a vychádza výlučne zo zákonných štandardov na jej výpočet. Práve z dôvodu rozporu medzi vyčísleniami výšky škody sporových strán, t.j. z dôvodu rozporu medzi faktúrou za opravu poškodeného vozidla 20240130 zo dňa 08.11.2024 a medzi výpočtom žalovaného zo dňa 14.03.2025, požiadal znalca Ing. Martina Obtuloviča o objektívne vyčíslenie výšky škody na poškodenom motorovom vozidle prostredníctvom znaleckého posudku. Znalec znaleckým posudkom pritom určil, že výška škody na poškodenom motorovom vozidle je reálne vyššia ako náklady na jej opravu stanovené faktúrou. Žalovaný nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by spochybnil závery predloženého znaleckého posudku č. 24/2025. Žalobca bol toho názoru, že znalec postupoval pri stanovení výšky škody správne a v súlade so zákonnými normami upravujúcimi výpočet výšky škody na poškodenom motorovom vozidle, a to v zmysle prílohy č. 6 písm. C bod 2 Vyhlášky MS SR č. 492/2004 Z.z. kedy znalec hodnotu opravy kalkuluje v úrovni priemerných cien autorizovaných opravovní vozidla k rozhodnému dátumu. Zároveň žalobca mal za to, že náklady na vypracovanie znaleckého posudku možno považovať za príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, nakoľko vypracovanie znaleckého posudku žalobcom bolo nevyhnutne potrebné za účelom objektívneho stanovenia výšky škody na poškodenom motorovom vozidle.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 21.07.2025 zdôraznil, že výška náhrady škody nie je daná sumou skutočne vyplatenou v akejkoľvek výške, ale len vo výške sumy vynaloženej účelne. Žalovaný poskytol poistne plnenie iba v rozsahu kontrolnej kalkulácie, teda v rozsahu primeraných nákladov vychádzajúcich zo zisteného skutkového stavu. Stanovená cena za normohodinu práce vychádza z priemernej ceny prac na relevantnom trhu. Ďalej uviedol, že žalobca je obchodnou spoločnosťou, ktorá sa špecializuje nie len na opravu vozidiel ale aj na pomoc vodičom po dopravnej nehode na čo využíva svoje vlastne autoservisne služby a poskytuje spotrebiteľom služby spojené s riešením škodovej udalosti. Náklady týchto služieb následne vymáha priamo od poisťovni a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávky medzi poškodeným a žalobcom. Uvedené spôsobuje stav, že skutočná výška škody je de facto v rukách žalobcu, nakoľko je to výhradne žalobca, kto určuje cenu práce ako aj kvalitu a druh objednaných súčiastok. Uvedené konania podľa žalovaného popiera účel povinného zmluvného poistenia. Pokiaľ ide o náklady za vypracovanie znaleckého posudku, žalobca podľa žalovaného ani nie je oprávnenou osobou na uplatnenie predmetného „príslušenstva“, nakoľko zadávateľom a aj osobou, ktorá tieto náklady uhradila je jeho právny zástupca a nie on sám. Žalobca nie je aktívne vecne legitimovanou osobou na uplatnenie tohto nároku, nakoľko mu s uplatnením nároku v tomto konaní nevznikli tieto tvrdené náklady za vypracovanie znaleckého posudku. Znalecký posudok pritom podľa žalovaného nespĺňa náležitosti v zmysle § 17 ods. 3 zákona č. 382/2004 Z.z.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 19.08.2025, na ktoré pojednávanie sa nedostavil žalovaný ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili podaním zo dňa 14.08.2025, v ktorom súhlasili s tým, aby súd vykonal pojednávanie v ich neprítomnosti. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na predchádzajúcich vyjadreniach.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, s výpoveďou znalca Ing. Martina Obtuloviča v konaniach vedených na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 5C/24/2024 a 15C/45/2024, a z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

8. Dňa 09.10.2024 došlo ku škodovej udalosti na motorovom vozidle značky VW TOURAN, EČV: A. vlastníkom, ktorého bol B. C., bytom D. XXXX/X, XXXXX E.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený si nechala motorové vozidlo opraviť u žalobcu, ktorý prevádzkuje autoservis Karol Fedor.

9. Z faktúry č. 20240130 vystavenej dňa 08.11.2024, splatnej dňa 22.11.2024 súd zistil, že žalobca vyfakturoval B. C. opravu motorového vozidla VW TOURAN, EČV: A. za celkovú sumu 1 056,30 eur s DPH. Kalkulácia opravy motorového vozidla mala byť vykonaná v systéme GT Motive. Z priloženej kalkulácie, ktorá je súčasťou aj znaleckého posudku (č.l. 19 spisu) je zrejmé, že cena normohodín práce predstavovala sumu 50 eur/hod. a bola použitá lakovacia konštanta 130%.

10. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 22.03.2025 uzavretej medzi B. C., bytom D. XXXX/X, XXXXX E. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom súd zistil, že jej predmetom bola peňažná pohľadávka na náhradu škody vzniknutej dňa 09.10.2024 na poškodenom motorovom vozidle ev. č. A. v sume 359,17 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi výškou faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla č. faktúry 20240130 vo výške 1056,20 eur a výplatom plnenia uskutočnenou poisťovňou 697,03 eur. Poistná udalosť je evidovaná v poisťovni pod č. pu: 9572866863. V zmysle Čl. III. bola pohľadávka postúpená odplatne v sume 697,03 eur, ktorá mala byť vyplatená postupcovi pri podpise zmluvy v hotovosti.

11. Z oznámenia žalovaného o poistnom plnení zo dňa 14.03.2025 súd zistil, že žalovaný oznámil žalobcovi, že dňa 14.03.2025 ukončil šetrenie poistnej udalosti č. 9572866863, kedy bolo žalobcovi poskytnuté plnenie v sume 697,03 eur. Pri výpočte poistného plnenia boli do nákladov na opravu vozidla priznané primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 21 eur bez DPH/hod, ktoré zodpovedajú priemernej sadzbe normohodiny práce neautorizovaných servisov v danom regióne a čase. Do poistného plnenia boli priznané primerané náklady na lakovací materiál vypočítané v kalkulačnom programe (výška lakovacej konštanty 100%). Výpočet poistného plnenia vykonaný v súlade so zápisom o poškodení vozidla a kontrolnej kalkulácie poisťovne vyhotovenej v súlade so zdokumentovaným poškodením vozidla. Poistné plnenie v sume 697,03 eur bolo poukázané na účet žalobcu.

12. Zo znaleckého posudku č. 25/2025 vypracovaného dňa 05.03.2025 znalcom z odboru doprava cestná, odvetvie technický stav cestných vozidiel, nehody v cestnej doprave, ohľad hodnoty cestných vozidiel Ing. Martinom Obtulovičom súd zistil, že jeho predmetom bol výpočet výšky škody na vozidle VW TOURAN, EČV: A. v zmysle vyhlášky č. 492/2004 Z. z., ku dňu poistnej udalosti 09.10.2024, kedy znalec stanovil výšku škody 1 344 eur. Z bodu 2.9 znaleckého posudku vyplýva, že znalec postupoval pri výpočte z listu firmy Kooperativa a firmy Fedor, kde výpočet poškodenia bol pri kalkuláciách nezgodný. Rozdiel bol podľa znalca v cene práce, kde výpočet žalovaného bol podhodnotený z dôvodu bezdôvodnej úpravy normohodiny na sumu 20 eur bez DPH za 1 hodinu, cenník značkového servisu v danom regióne VW je 88,80 eur s DPH za 1hodinu. Znalec pri kalkulácii nákladov na opravu v systéme DAT vyhádza z ceny práce 72,19 eur bez DPH za 1 hodinu a lakovacej konštanty 120%.

13. Súd z úradnej činnosti pripojil do konania zápisnice z pojednávani v konaniach vedených na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 5C/24/2024 (č.l. 94 spisu) a sp. zn. 15C/45/2024 (č.l. 96 spisu). Predmetné konania sa týkajú tých istých strán sporu a rovnakého skutkového stavu, kedy na pojednávaniach bol vypočutý znalec Ing. Martin Obtulovič k znaleckým posudkom týkajúcim sa výšky náhrady škody na motorových vozidlách. V daných konaniach rovnako ako v tomto konaní žalovaný namietal cenu normohodiny práce a metodiku lakovania, ktorú znalec použil v znaleckých posudkoch. Znalec v oboch konaniach zhodne zotrval na záveroch znaleckých posudkov, kedy uviedol, že pri ich vyhotovení postupoval v zmysle Vyhlášky č. 492/2004 z 23.08.2004, právnych predpisov a z obvyklej ceny na trhu najbližšieho značkového autoservisu. Pokiaľ ide o použitie lakovacej konštanty, poukázal na to, že už dlhodobo – najmenej posledných 15-20 rokov sa používa lakovacia konštanta v rozmedzí 120 – 130%, ktorá zohľadňuje vyššie náklady na lakýrnický materiál ako aj náročnejší technologický postup. Autorizované servisy používajú konstantu od 130-140%. Znalec poukázal na to, že žalobca používa vysoko kvalitný lakovací materiál, teda použitie 120% lakovacej konštanty je oprávnené. Znalec zotrval aj na použití metodiky lakovania K1G namiesto K1N. Podľa znalca žalovaný ako poisťovňa preferuje, aby autoservisy používali prefabrikovaný diel, ktorý by len natrel farbou a lakom, čo je najlacnejší spôsob vykonania opravy dielom, nie však kvalitným. Žalobca vykonal opravu, keď náhradný diel bol dovezený v surovom stave, t.j. nastriekanú len základnú farbu, pričom takýto diel je potrebné prebrúsiť a vytmeľovať a až následne naniesť farbu a lak, aby diel bol funkčný a aby oprava bola vykonaná kvalitne bez viditeľných nerovností nástreku farbou (stekajúca farba alebo nerovností z výroby). Určenie výšky normohodiny znalec vykonal v programe Systém DAT, pričom vychádzal s cenníka prác najbližšieho autorizovaného servisu. Žalovaný určil normohodinu 21 eur bez DPH čo je podľa znalca veľmi málo v porovnaní s cenou značkového servisu. Znalec podotkol, že neznačkové servisy majú v regióne rôzne ceny, dokonca aj ten istý servis účtuje rôzne normohodiny podľa druhu poisťovne. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že právny zástupca žalovaného nesúhlasil s tým, aby boli oboznámené výpovede znalca, na ktorý nesúhlas súd nemal dôvod prihliadať, na druhú stranu však žalovaný výsluch znalca nenavrhol a považoval ho za bezpredmetný (oznámenie súdu o vykonaní dôkazu č.l. 79 spisu). Žalovaný tak mal do vykonania pojednávania dostatok času na to, aby relevantným spôsobom vyvrátil tvrdenia znalca, o ktorých mal vedomosť z konaní sp. zn. 5C/24/2024 a sp. zn. 15C/45/2024, resp. aby trval na jeho výsluchu, čo sa však nestalo.

14. Žalovaný súdu predložil faktúru č. 2024002 zo dňa 25.01.2024, z ktorej súd zistil, že F. G. A., H. XXX/X, I. účtoval za vykonané práce na motorovo vozidle F. I. sumu 20 eur/hod. bez DPH, rovnako ako aj F. J., K. C. XX/XX, H. vo faktúre č. 2023/36 zo dňa 14.12.2023 za opravu motorového vozidla Škoda Octavia. B. C. A., E. L. XXX/X, C. v zmysle faktúry č. 23VF00345 zo dňa 11.12.2023 účtoval cenu práce za opravu vozidla Citroen Space Tourer sumu 25 eur/hod. bez DPH a autoservis A. M. A., N. dňa 13.01.2024 faktúrou č. FA20240002 vyúčtoval zákazníkovi za vykonané práce na motorovom vozidle Suzuki Swift sumu 16,50 eur/hod. bez DPH.

15. Z výpisu zo systému žalovaného týkajúceho sa zmluvných, neautorizovaných servisov v danom regióne vyplýva, že výška normohodiny práce bola dohodnutá sumou od 25 eur bez DPH do 28,50 eur bez DPH za 1 hodinu.

16. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

17. Podľa § 428 Občianskeho zákonníka, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

18. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

19. Podľa § 822 Občianskeho zákonníka, z poistenia zodpovednosti za škody má poistený právo, aby v prípade poistnej udalosti poisťiteľ za neho nahradil podľa poistných podmienok škodu, za ktorú poistený zodpovedá.

20. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákona č. 381/2001 Z. z.), poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

21. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

22. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

23. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

24. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

25. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení platnom a účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Žalovaný v konaní namietal miestnu príslušnosť tunajšieho súdu na prejednanie a rozhodnutie vo veci, nakoľko mal za to, že príslušným je podľa ust. § 13 v spojení s ust. § 15 ods. 1 CSP Mestský súd Bratislava IV, keďže si žalobca uplatňuje nárok z postúpenie pohľadávky. S uvedeným názorom sa súd nestotožnil, nakoľko žalobcom uplatnený nárok má pôvod v škodovej udalosti, pri ktorej je náhrada škody uplatňovaná ako plnenie z poistnej zmluvy uzavretej medzi držiteľom vozidla, ktorým bola spôsobená škoda a poisťovateľom. Elementárnym účinkom postúpenia pohľadávky je singulárna sukcesia postupníka do subjektívnych práv, ktoré sú predmetom postúpenia a viažu sa na pohľadávku. Pokiaľ bola na žalobcu postúpená pohľadávka, jej povaha sa postúpením nezmenila, stále má základ v nároku na náhradu škody, ktorá škoda vznikla právnomu predchodcovi žalobcu. V zmysle § 19 písm. b) CSP je na konanie popri všeobecnom súde žalovaného príslušný súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody. V prejednávanej veci došlo ku škodovej udalosti v okrese Námestovo, a preto bolo na žalobcovi aby sa rozhodol, či bude nárok uplatňovať na všeobecnom súde žalovaného (ust. § 13 CSP) alebo na osobitne miestne príslušnom súde (ust. § 19 CSP). Ustanovenie § 19 písm. b) CSP, pritom v žiadnom prípade nerozlišuje, tak ako to dôvodí

žalovaný, postavenie slabšej strany, resp. okolnosti, na základe ktorých by nebolo možné použiť uvedené ustanovenie. Vzhľadom na to, že žalobca podal žalobu na Okresný súd Námestovo, teda na súde, v ktorého obvode došlo ku škodovej udalosti, je tunajší súd oprávnený konať a rozhodovať vo veci.

28. V konaní bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že dňa 09.10.2024 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle VW TOURAN, EČV: A. prevádzkou motorového vozidla, ktorého vlastník mal v čase vzniku škodovej udalosti so žalovaným uzatvorenú poisťnú zmluvu, predmetom ktorej bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z.. Rovnako nebola medzi stranami sporná skutočnosť, že vlastník motorového vozidla B. C. nechal motorové vozidlo opraviť v autoservise žalobcu, kedy v zmysle faktúry č. 20240130 predstavovala oprava sumu 1 056,20 eur a že žalovaný vyplatil žalobcovi poisťné plnenie v sume 697,03 eur. Žalobca sa podanou žalobou domáhal náhrady sumy 359,17 eur s príslušenstvom rovnajúcej sa rozdielu medzi sumou opravy vyfakturovanou žalobcom a výškou poisťného plnenia priznanou žalovaným. Aktívnu legitímáciu žalobcu v konaní mal súd preukázanú zo Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 22.03.2025, ktorou zmluvou B. C. postúpil na žalobcu pohľadávku na náhradu škody v sume 359,17 eur.

29. Žalobca sa v konaní domáhal náhrady škody v zmysle § 427 Občianskeho zákonníka pozostávajúcej z neuhradenia nákladov súvisiacich s opravou motorového vozidla. Predpokladom na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody v zmysle § 427 Občianskeho zákonníka je kumulatívne splnenie nasledujúcich podmienok: a) udalosť vyvolaná osobitnou povahou dopravného prostriedku (resp. dopravy), b) vznik škody a c) vzťah príčinnej súvislosti medzi danou udalosťou a vznikom škody. S poukazom na okolnosti, za ktorých došlo ku škode mal súd preukázané splnenie všetkých uvedených atribútov. V prípade § 427 Občianskeho zákonníka sa jedná o objektívnu zodpovednosť, kedy sa na jej vznik nevyžaduje zavinenie ani protiprávne konanie. Zodpovednosti za túto škodu sa podľa § 428 Občianskeho zákonníka nemožno zbaviť. Škodou je z teoreticko-právneho hľadiska nutné rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére, poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Súdna prax je ustálená v závere, že zásadne prichádzajú do úvahy dva spôsoby určenia výšky peňažnej náhrady za škodu spôsobenej na veci. Buď porovnanie ceny obvyklej, akú mala vec pred poškodením, s obvyklou cenou po poškodení, alebo náhrada nákladov potrebných k tomu, aby si poškodený uviedol vec do pôvodného stavu pred poškodením.

30. Žalovaný počas celého konania zotrval na tom, že poisťné plnenie poskytol v zmysle kontrolnej kalkulácie, teda v rozsahu účelne vynaložených nákladov, kedy krátil cenu normohodín práce z 50 eur na 21 eur/hod bez DPH. Súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, nakoľko na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že takéto krátenie nebolo dôvodné. Pokiaľ žalovaný v konaní namietal hodnotu ceny práce žalobcu, ktorú považoval za neprimeranú, súd uvádza, že zo žiadneho zákona, vyhlášky alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu nevyplýva výška, v akej by sa mali účtovať práce či už v autorizovanom alebo neautorizovanom autoservise. Výška ceny práce sa odvíja od aktuálnych okolností na trhu, pričom je ovplyvnená dopytom a ponukou v danom odvetví. V konaní nie je sporným, že žalobca je osobou, ktorá vykonáva činnosť, predmetom ktorej je oprava cestných motorových vozidiel, pričom sa priamo špecializuje na poskytnutie lakovacích prác. Jedná sa pritom o činnosť, ktorú neposkytuje každý servis, čo ovplyvňuje aj výšku ceny práce. Pokiaľ sa teda poškodený rozhodol nechať poškodené motorové vozidlo opraviť v neautorizovanom servise, žiadnym spôsobom ho to nediskvalifikuje z možnosti preplatenia normohodiny práce účtovanej týmto autoservisom, nakoľko mu majú byť preplatené len účelne vynaložené náklady súvisiace s opravou motorového vozidla. O to viac, ak k poškodeniu vozidla nedošlo jeho zavinením, ale zavinením škodcu, ktorý mal uzatvorené zmluvné poistenie so žalovaným. Nebolo tak povinnosťou poškodeného zisťovať aktuálnu cenu práce v jednotlivých autoservisoch a motorové vozidlo si nechať opraviť v autoservise, ktorý ponúka najnižšiu cenu v danom regióne, resp. zisťovať, ktorý autoservis je zmluvným autoservisom žalovaného. Žalovaný pritom žiadnym relevantným spôsobom neuviedol, prečo krátil cenu prác na 21 eur/hod., resp. prečo by si žalobca nemohol uplatniť vyššiu cenu práce aké iné autoservisy v regióne, resp. rovnakú ako autorizovaný autoservis. Pokiaľ žalovaný predložil súdu faktúry neautorizovaných servisov, v rámci ktorých si autoservisy účtovali cenu prác v rozmedzí od 16,50 do 25 eur/hod. bez DPH, z týchto nie je zrejмый rozsah poškodenia motorových vozidiel a na to nadväzujúce práce, ktoré bolo potrebné vykonať na opravu vozidla. Zároveň sa jedná o iné typy motorových vozidiel, ako to, ktoré je predmetom tohto sporu, čo rovnako podľa súdu môže ovplyvňovať cenu práce, čo je zrejмый aj u autorizovaných autoservisoch, kedy je cena práce stanovená rozlične napr. pri motorovom vozidle značky BMW

a Renault. Rovnako odôvodnenosť krátenia ceny prác nevyplýva ani zo skutočnosti, že žalovaný má s autoservismi, s ktorými je v zmluvnom vzťahu účtovanú cenu prác v rozmedzí od 25 do 28,5 eur/hod., nakoľko sa jedná o cenu práce, ktorú daný autoservis akceptoval, teda o dohodu medzi žalovaným a autoservisom, ktorá nie je záväzná pre žalobcu. Aj z predmetného pritom vyplýva neprímerané krátenie ceny práce zo strany žalovaného na 21 eur/hod. Uvedené však nič nemení na tom, že žalovaný je povinný vyplatiť poškodenému poistné plnenie vo výške účelne vynaložených nákladov, pričom žalovaný v konaní nenamietal počet normohodín, ani zle vykonanú prácu. Neúčelnosť odvodzoval výlučne od výšky ceny normohodiny práce. Náklady, ktoré bolo potrebné vynaložiť na opravu motorového vozidla súd preto nevzhliadol ako neúčelné, nakoľko tieto by bolo potrebné v rovnakom rozsahu vynaložiť v ktoromkoľvek autoservise, teda bez ohľadu na to, či sa jedná o autorizovaný alebo neautorizovaný autoservis.

31. Účelnosť vynaložených nákladov na opravu motorového vozidla VW TOURAN, EČV: A. vyplýva aj zo znaleckého posudku č. 24/2024 vypracovaného znalcom z odboru doprava cestná, odvetvie technický stav cestných vozidiel, nehody v cestnej doprave, odhad hodnoty cestných vozidiel Ing. Martinom Obtulovičom, ktorý ku dňu poistnej udalosti stanovil výšku škody na vozidle v sumu 1 344 eur, teda vo vyššej sume ako bola fakturovaná žalobcom. Napriek tomu, že žalovaný namietal nesprávny postup znalca pri vypracovaní znaleckého posudku, o uvedenom súde nepredložil žiadne dôkazy. V tejto súvislosti súd poukazuje na tú skutočnosť, že vyhláška MS SR č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v prílohe č. 6 bod C ods. 5 síce uvádza, že v prípadoch, keď opravu poškodenia vozidla nevykonala autorizovaná opravovňa (dielňa), resp. neboli dodržané postupy predpísané výrobcom vozidla, znalec sám, na základe zisteného skutočného stavu určí TH opravovanej skupiny, nie je tam však uvedené, z čoho by mal vychádzať, teda či z cien autorizovaných alebo neautorizovaných servisov. Zároveň v bode 2.2 Náklady na opravárske práce, podľa ktorého bodu mal podľa žalovaného znalec postupovať, sa uvádza, že pri výpočte výšky škody znalec zohľadňuje hodinové sadzby opravovní oprávnených výrobcom vozidla v danom regióne. Súd má za to, že slovné spojenie „opravní oprávnených výrobcom vozidla“ neznamena akýkoľvek autoservis, ale len autorizovaný, nakoľko tento funguje v distribučnej sústave zriadenej dodávateľom vozidla. Znalec tak podľa názoru súdu nepochybil, ak pri výpočte ceny normohodiny práce vychádzal z najbližšieho autorizovaného servisu, ktorým je Todos Žilina (č.l. 18 spisu), kedy v čase vypracovania znaleckého posudku predstavovala cena mechanických a lakovníckych prác na motorovom vozidle VW TOURAN sumu 88,80 eur/hod s DPH. Znalec pritom v znaleckom posudku vychádzal z vyššej ceny normohodín práce ako si v rámci kalkulácie gt motíve účtoval žalobca. Pokiaľ žalovaný poukazoval na kontrolnú kalkuláciu, predmetná kalkulácia nebola súdu predložená a preto súd nevie posúdiť, aké hodnoty boli do kalkulácie zadané a či tieto zodpovedajú pracovným operáciám, metódam a normočasom, ktoré boli žalobcom vynaložené na opravu. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/42/2025 zo dňa 27.05.2025, ktorý poukázal na to, že kontrolná kalkulácia žalovaného nemôže sama o sebe obstať, nakoľko ide o sebaoptvrdzujúci dôkaz. Žalovaný namietal aj tú skutočnosť, že znalec nekriticky prevzal rozsah stanovený žalobcom. Súd nevzhliadol uvedenú námietku za dôvodnú, nakoľko zo znaleckého posudku vyplýva, že znalec prihliadal nielen na kalkuláciu žalobcu, ale aj kalkulácie nákladov na opravu rozpočtom vykonanú žalovaným a zápisu o poškodení motorového vozidla (č.l. 12 a 13 spisu). Nedôvodnou je i námietka žalovaného týkajúca sa absencie náležitostí znaleckého posudku v zmysle § 17 ods. 3 zákona č. 382/2004 Z. z., nakoľko žalobca v konaní predložil písomný znalecký posudok a nie znalecký posudok v elektronickej podobe. V zmysle § 17 ods. 2 predmetného zákona jednotlivé strany znaleckého posudku podaného v listinnej podobe musia byť očíslované, zviazané a zošité šnúrou. Voľné konce šnúry sa prekryjú nálepkou, ktorú znalec opatrí odtlačkom svojej úradnej pečiatky. Povinnosť očíslovať jednotlivé strany sa nedotýka príloh znaleckého posudku. Znalecký posudok predložený žalovaným uvedené atribúty spĺňa, a preto nie je dôvod na to, aby súd na znalecký posudok nemohol prihliadať.

32. S poukazom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že v danom prípade nebolo na mieste, aby žalovaný krátil cenu normohodiny práce a výšku lakovacej konštanty, ktorých odôvodnenosť súd mal preukázanú znaleckým posudkom. V konaní nebol zo strany žalovaného predložený dôkaz, ktorý by spochybnil účelnosť vykonanej opravy, resp. jej rozsah, výšku lakovacej konštanty a teda aj samotné závery znaleckého posudku. Súd preto nemal preukázané ani tvrdenia žalovaného ohľadne prípadného ovplyvňovania výšky škody zo strany žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky a jej následného vymáhania od žalovaného. Náklady na opravu motorového vozidla boli podľa súdu vynaložené účelne a zodpovedajú sume 1 056,20 eur uvedenej vo faktúre č. 20240130 zo dňa 08.11.2024. Čo sa týka

námietky žalovaného ohľadne faktúry, ktorá podľa neho nespĺňala náležitosti, súd poukazuje na to, že vo faktúre sú riadne uvedené všetky potrebné údaje k tomu, aby táto predstavovala riadny účtovný doklad, pričom skutočnosť, že v nej nie sú rozpísané jednotlivé úkony nespôsobuje jej neplatnosť. Napokon žalovaný aj na základe predmetnej faktúry pristúpil k poskytnutiu poistného plnenia.

33. Vzhľadom na vyššie uvedené, kedy súd dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na úhradu všetkých účelne vynaložených nákladov za opravu motorového vozidla, teda aj sumy 359,17 eur, o ktorú sumu žalovaný krátil poistné plnenie, žalobe ako skutkovo a právne dôvodnej vyhovel.

34. Tým, že si žalovaný nesplnil svoju povinnosť zaplatiť poistné plnenie v zmysle faktúry č. 20240130 v sume 1 056,20 eur, dostal sa v časti, v ktorej poistné plnenie nedôvodne krátil, t.j. v sume 359,17 eur do omeškania a preto súd žalobcovi priznal aj úroky z omeškania. V zmysle § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. je žalovaný povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Z oznámenia o poistnom plnení mal súd preukázané, že žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti dňa 14.03.2025, čo znamená, že pokiaľ žalovaný poistné plnenie neuhradil, dostal sa do omeškania nasledujúcim dňom po uplynutí 15 dní, t.j. 30.03.2025. Vzhľadom na skutočnosť, že žaloba bola podaná dôvodne, súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 7,65 % ročne zo sumy 359,17 eur od 30.03.2025 do zaplatenia.

35. Žalobca v konaní žiadal priznať aj úhradu nákladov za vypracovanie znaleckého posudku v sume 160 eur, kedy žalovaný namietal aktívnu legitimitáciu žalobcu na ich uplatnenie, nakoľko zadávateľom a aj osobou, ktorá tieto náklady uhradila je právny zástupca žalobcu. S uvedeným názorom sa súd nestotožnil, nakoľko sa v danom prípade jedná o náklady, ktoré žalobcovi vznikli v súvislosti s bránením práva, kedy znaleckým posudkom preukazoval výšku škody na motorovom vozidle, ktorá výška bola sporná. Znalecký posudok tak bol vykonaný za účelom preukázania odôvodnenosti nároku, v tomto prípade sumy 359,17 eur rovnajúcej sa nevyplatenej sume opráv na motorovom vozidle VW TOURAN. Nebolo sporným, že pohľadávka bola platne postúpená na žalobcu, ktorého nielen v tomto konaní zastupuje právny zástupca JUDr. Michal Brož. Podľa súdu nie je podstatné, či zadávateľom objednávky bol žalobca alebo jeho právny zástupca, ani to či náklady na vypracovanie znaleckého posudku uhradil žalobca priamo alebo prostredníctvom právneho zástupcu. V prípade znaleckého posudku sa v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka jedná o náklady spojené s uplatnením pohľadávky, ktoré sa musia týkať zročnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore. V danej veci sa znalecký posudok týka pohľadávky vo výške 359,17 eur, preto sa javí nelogickým, aby si žalobca v konaní nemohol uplatniť náklady na jeho vypracovanie, ale bol vyvolaný ďalší súdny spor, kedy by si náklady za vypracovanie znaleckého posudku uplatňoval právny zástupca, napriek tomu, že sa netýkali pohľadávky, ktorú by vlastnil. Súdu bolo predložené vyúčtovanie znaleckého zo dňa 05.03.2025, ako aj jeho úhrada zo strany právneho zástupcu, ktorý následne faktúrou č. 2025028 zo dňa 18.03.2025 vyúčtoval náklady na vypracovanie znaleckých posudkov (spolu 17 znaleckých posudkov) žalobcovi v sume 2 720 eur (17 x 160 eur), ktorý sumu uhradil na účet právneho zástupcu dňa 18.03.2025. Žalobca tak preukázateľne vynaložil finančné prostriedky na úhradu znaleckého dokazovania, na ktorých úhradu má podľa súdu nárok. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že žalobca je aktívne legitimovaný na uplatnenie tohto nároku, a preto súd žalobcovi priznal aj nárok na úhradu nákladov súvisiacich s vypracovaním znaleckého posudku v sume 160 eur.

36. O trovách konania rozhodol súd v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní plne úspešný, z ktorého dôvodu mu súd voči neúspešnému žalovanému priznal právo na plnú náhradu trov konania. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1,2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)(§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá, možno vykonať exekúciu - § 48 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.